

در این شماره می‌خوانید:

صورت جلسه ماه ژوئیه ۲۰۱۵

اندیشه آزاد، در سایه خویشنداری و رواداری

زبان فرانسه؛ پیشینه تاریخی و تحول آن

نمایشی وحشیانه و غیرانسانی

جنبش خزینه

Roissy من شاهد بودم که تظاهرات روال خوبی داشت و بطور منظم و مرتب هدایت می شد. - با اینکه در جلسه قبل از تظاهرات بنا به نظر کلیه اعضای انجمن تصمیم گرفته شد که محل گردهمایی اعضای انجمن در میدان Denfert Rochereau باشد ولی تعدادی از افراد به مکان های دیگر رفتند!

- تعدادی از اعضا به علت ترافیک شدید و بسته بودن خیابان های شمال پاریس و کمربندی، مجبور شدند که به نزدیک ترین محل اجتماع تظاهرات بپیوندند. ما چند نفری بودیم که در محل میدان Porte Maillot بلوکه شدیم و چاره ای هم نداشتیم. البته این منطقه بسیار حساس و نقطه خوبی برای تظاهرات می باشد.

- از چند روز قبل از تظاهرات، اعلامیه های مخصوص تظاهرات را در مناطق مختلف پخش کردم و با استقبال خوب و گرم تاکسی ها و مخصوصاً جوانان تاکسی روبرو شدم و در روز تظاهرات برنانه در میدان Denfert Rochereau خوب بود و توانستیم میدان را از صبح مسدود کنیم. به نظر من بهتر است که در جهت حرفه ما بین تاکسی ها تصمیم مشترک و فکر اساسی بگیریم و اگر به فکر نباشیم شغل و حرفه ما، زیر سؤال خواهد رفت.

- ما گروهی هستیم که دارای منافع مختلف و شرایط متفاوت هستیم و باید با هم به یک فکر مشترک و هدف واحد برسیم، پیشنهاد می کنم که در اساسنامه انجمن شرکت در تظاهرات و مسائل صنفی اجباری بشود و اگر عضوی کوتاهی کرد از برخی مزایای انجمن برخوردار نباشد.

بخش دوم جلسه عمومی انجمن، بررسی و تجزیه و تحلیل برخوردی بود که در جلسه قبل (ماه ژوئن) اتفاق افتاده بود. سخنگوی هیئت مدیره انجمن پس از توضیح کامل در این مورد از اعضای حاضر در جلسه درخواست کرد که نظرات خود را بیان کنند. در ابتدا مسئول انجمن اظهار داشت که هرگونه برخوردی اعم از تهدید و درگیری لفظی و یا شفاهی و کتبی و یا فیزیکی، در سطح انجمن کلاً محکوم است و از وظایف هیئت مدیره است که بلافاصله این گونه مسائل را بنا به قوانین و مقررات مندرج در اساسنامه انجمن

صورت جلسه ماه ژوئیه ۲۰۱۵

جلسه ماه ژوئیه با خیرمقدم سخنگوی انجمن به کلیه اعضای انجمن و بخصوص به اعضایی که فعالانه در تظاهرات سراسری روز ۲۵ ژوئن در پاریس شرکت کرده بودند، شروع شد. بخش اول جلسه عمومی انجمن اختصاص به بحث و بررسی در مورد تظاهرات ۲۵ ژوئن داشت. در ابتدا مسئول انجمن اظهار داشت که با وجود بحث ها و گفتگوهای که در جلسه فوق العاده قبل از تظاهرات در انجمن داشتیم، بنا شده بود که تمامی اعضای انجمن در یک مکان در میدان Denfert Rochereau جمع بشویم ولی تعداد افرادی که در این روز حاضر بودند بسیار کم و قابل توجه نبود. تعدادی از اعضا بدون تاکسی آمده بودند که این عمل فایده ای در اهمیت تظاهرات نداشت و دسته دوم افرادی بودند که کار نکردند و در منزل به دنبال کارهای شخصی و خانوادگی بودند که این مورد هم نقشی در آن روز نداشت و مهم برای شغل ما شرکت زیاد تاکسی ها با ماشین و در سر ساعت معین در محل تظاهرات هست که همبستگی و یکپارچگی ما را به دولت نشان دهد. اما غیبت بی شمار افراد باعث عدم برنامه ریزی و سازماندهی صحیح در روز تظاهرات شد. البته ناگفته نماند که تعدد مکان های تظاهرات (تقریباً ۶ محل) باعث پراکندگی و عدم تجمع تاکسی ها شده بود. در ادامه مسئول انجمن از کلیه اعضا و افرادی که در روز تظاهرات حاضر بودند و مخصوصاً از ژیل و مهیار که از اولین ساعات روز تا لحظه آخر زحمات زیادی را متحمل شدند، تشکر کرد و از اعضای انجمن درخواست کرد که در آینده برای همکاری و همیاری بیشتر سعی شود بطور فعالانه در کلیه تظاهرات صنفی شرکت فعالانه داشته باشند.

سپس اعضای حاضر در جلسه نظرات خود را به شرح زیر ارائه دادند:

- بطور کلی افرادی که به طور منظم در جلسات عمومی انجمن حاضر هستند در تظاهرات نیز شرکت می کنند و بقیه اعضا احساس مسئولیتی نسبت به این جریانات صنفی ندارند.

- به علت ماه رمضان تعداد زیادی از تاکسی ها در تظاهرات شرکت نکردند ولی در فرودگاه

جایگاه اجتماعی انسان را تحمیل و مشخص می‌کند.

بی‌شک، «حق داشتن»، «توهین کردن» و مقوله‌های این‌چنینی در جهان مدرن تعاریف متفاوتی نسبت به درک ما دارد. مثال‌های بسیاری هست که کنشی در نقطه‌ای از جهان توهین محسوب می‌شود و در نقطه‌ای دیگر مفهومی عکس دارد. در مورد «حق داشتن» نیز این‌چنین است که به تشریح آن نمی‌پردازم و از سوی دیگر شرقی‌ها را به ویژه ما ایرانی‌ها را متهم می‌کنند که با کار گروهی بیگانه هستیم، در نتیجه به نظر می‌رسد که بررسی این موضوع لازم است و جرایم برخی تنش‌ها را مورد مذاقه قرار دادن لازم‌تر. بدیهی است که کلام ناهمگون، وهن انسان است و در هیچ جمعی قابل پذیرش نیست، ولی طرد کردن فرد، درمان ریشه‌ای نیست و با تداوم کار گروهی مناسبتی ندارد. باور داشتن به ادب، همواره انسان‌ها را به سوی رشد سوق داده است، اما برای تکامل یافتن واقعی کافی نیست و این ادب داشتن در قالب یک جمعی که مفهوم «ادب و احترام» را در درون خویش نهادینه نکرده باشد، منجر به رشد ناموزن و دستیابی به رشدابندگی، دشوارتر خواهد بود.

رفتارهای متفاوتی از طرف عناصر یک گروه منسجم با اهدافی مشخص و ارزشمند، به ویژه جمعی که در برابر زشتی‌ها، واکنش نشان می‌دهد، نشان از هشیاری و پشتیبانی از حرمت و کرامت انسانی است. اما نبود یک سیستم رفتاری، قابلیت‌ها و توانمندی‌های آن گروه را می‌کاهد. خلاصه اینکه برای رشد و پیشرفت، یکایک ما تلاش می‌کنیم، اما از منحنی مثبت رشد که پیش‌رونده باشد، برخوردار نیستیم و در پی جرایم آن به نظر می‌رسد که از کمبود دو مفهوم «خویش‌داری» و «رواداری» رنج می‌بریم که این محنت و اندوه در درون ما به عنوان فرد، اتفاق نمی‌افتد، بلکه این جمع و گروه یا انجمن ماست که دچار تنش می‌شود و شکنندگی آن افزایش می‌یابد.

خویش‌داری و رواداری، دو مفهوم مترقی و مدرنی است که می‌تواند توانمندی‌های ما را در رفتارهای اجتماعی امروزمان در قرن بیست و یک

بررسی کند. سپس مسئول انجمن با استناد به مقررات و قوانین موجود در اساسنامه انجمن دو بند از موارد انضباطی و شرایط عضویت را که در رابطه با این موضوع بودند برای کلیه اعضای حاضر در جلسه قرائت کرد.

هیئت مدیره انجمن پس از شنیدن نظرات و بحث‌های اعضای انجمن و مشورت با یکدیگر، بنا به مقررات و قوانین اساسنامه انجمن و به استناد به بند ۶ موارد انضباطی و بند ۳ شرایط عضویت، تصمیم گرفتند که برای برقراری دموکراسی این مسئله را به آراء عمومی اعضای انجمن محول کنند و در این مورد رأی‌گیری انجام گرفت و بنا به نتیجه حاصله از رأی‌گیری، ۷۴ درصد اعضای حاضر در جلسه عمومی با ادامه عضویت این شخص مخالفت کردند.

موفق و پیروز باشید.

هیئت تحریریه انجمن

اعضای محترم برای تماس با هیئت مدیره می‌توانند با شماره تلفن زیر تماس حاصل کنند:

06 62 06 73 09

XXXXXXXXXX

اندیشه آزاد

در سایه خویش‌داری و رواداری

هر یک از ما در جامعه جهانی یا بهتر بگوییم در دهکده جهانی زندگی می‌کنیم و همگان می‌دانند که با انقلاب ارتباطات، جهان به کوچکی دهکده‌ای بیش نیست. ما انسان‌ها، فارغ از اینکه باسواد باشیم یا بی‌سواد، مذهبی باشیم یا دشمن مذهب، زن باشیم یا مرد، فقیر باشیم یا ثروتمند، شرقی باشیم یا غربی و یا هر نوع تقسیم‌بندی‌های موجود که شاخصی در فرهنگ رایج در جامعه محسوب می‌شود، پیشاپیش می‌دانیم که در گستره فراز و نشیب این گیتی و طبیعت، «انسان» هستیم.

اما انسان، مجموعه‌ای از فرهنگ، اندیشه آزاد و رفتار اجتماعی است، برخلاف برخی نظریه‌پردازان پساامردن که «نسبیت فرهنگی» را مطرح می‌کنند و کاستی‌های موجود را به نژاد و جغرافیای تولد و فقر فرهنگی نسبت می‌دهند، باید گفت که انسان جایگاه فرهنگی، اجتماعی خود را داوطلبانه انتخاب نمی‌کند، بلکه این شرایط جامعه است که

زبان فرانسه: پیشینه تاریخی و تحول آن

زبان فرانسوی یا فرانسه از خانواده زبان‌های هند و اروپایی و شاخه‌ای از زبان‌های رومی (Romain) است که به وسیله ۱۳۶ میلیون نفر به عنوان زبان مادری گویش می‌گردد و در حدود ۱۶۰ میلیون نفر آنرا به عنوان زبان دوم صحبت می‌کنند و ۲۰۰ میلیون نفر دیگر هم آن را به عنوان یک زبان دوم اکتسابی استفاده می‌کنند. اجتماعات گویش کننده به فرانسوی در ۵۷ کشور و قلمرو حضور دارند. اکثر گویش‌کنندگان بومی این زبان در فرانسه‌اند که مبداء این زبان است. بقیه گویش‌کنندگان به طور عمده در کانادا، بلژیک، سوئیس، لوکزامبورگ و مناطقی در ایالت نیواورلئان آمریکا و لوئیزیانا حضور دارند. بیشتر افرادی که زبان فرانسه زبان دوم آنهاست در افریقای فرانسوی‌زبان زندگی می‌کنند. با این وصف در رده زبان‌های رسمی و زنده دنیا، فرانسه بعد از انگلیسی و اسپانیایی در مقام سوم است.

پیشینه تاریخی: زبان فرانسه نیز مثل سایر زبان‌ها در طول تاریخ دچار تغییرات فراوانی شده است. کشور فرانسه که اهالی اولیه آن را گل‌ها (les Gaulois) تشکیل می‌دادند زبانشان از خانواده زبان سلت‌ها (celtique) بود، ولی با هجوم ارتش رومیان سزار و شکست Vercingétorix (رئیس قبیله گل‌ها) در ۵۲ سال قبل از میلاد، این سرزمین تحت اشغال رومی‌ها در آمد و در طی پنج قرن یعنی تا سقوط امپراتور روم زبان این قلمرو به تدریج به زبان لاتین گرایش پیدا کرد. البته این زبان شکل متفاوتی از زبان لاتین اصل داشت و همان زبانی نبود که در سنای روم بدان صحبت می‌کردند و یا در نوشتار نویسندگان کلاسیک می‌آمد. این زبان ساده‌تر و بی‌قاعدتر، معمولاً توسط سربازان و بازرگانان به فرانسوی‌ها آموخته شد و گالو - رومن یا لاتین عامیانه لقب گرفت و با گذشت زمان به زبان فرانسوی کهن تبدیل گشت.

فرانسوی کهن: این زبان در طول قرن‌های ۱۴-۹ میلادی در فرانسه رواج داشت. در واقع مردم فرانسه به تدریج شروع به ایجاد تغییرات در زبان لاتین عامیانه نمودند. آنها کلمات لاتین را به

تقویت کند و ژرفای فهم حق داشتن و توهین کردن را در نگاه ما تغییر دهد. سخن از تغییر، گام برداشتن بر لبه پرتگاهی است که اگر با درایت و هوشمندی ممزوج نباشد، ما را به بیراهه خواهد کشاند. هیچ انسانی به خودی خود «حق» ندارد، مگر نسبت به این، رسوم، آداب و باورهای اجتماعی است که درون آن زندگی می‌کنیم، ارزشیابی حق یا ناحق به طور انتزاعی قابل حصول نیست. در نتیجه، اندیشه آزاد زمانی معنا می‌یابد که بیان شود و بیان اندیشه، منجر به جدل می‌شود. پس بیاییم جدل کردن را با شجاعت تمرین کنیم و برای این تمرین خودآگاهانه، به اسباب و ابزار نیازی داریم که همانا «خویش‌داری» و «رواداری» است که رفتار اجتماعی ما را نسبت به شرایط جهانی توسعه خواهد داد.

مقصود، حفظ جمعی است که درون آن هویت می‌یابیم. مراد، پایدار بودن جمعی است که خود را درون آن بازمی‌شناسیم. به این ترتیب، مفهوم تغییر را از مرزهای فرد فراتر می‌بریم و با تکیه به اندیشه آزاد، جمع خویش را به یاری همدیگر به مفهوم زیبای تغییر، می‌آلاییم و به آزادی و آزادگی خویش می‌بالیم و در سایه این رفتارمان یا خویش‌داری و رواداری آشنا می‌شویم که فرایند همه اینها آشتی با خودمان و همنوعانمان است و سرانجام زدودن کاستی‌ها در ریشه‌هاست و در چنین فضایی خویش‌داری حکم خواهد کرد که ذهن انسان یا کلام ناهمگون بر زبان جاری نگردد و اگر شد، رواداری حکم خواهد کرد که به جای طرد افراد با پرهیز از انزوای اجتماعی، به ریشه‌ها پرداخت تا روابط انسانی‌تر و متمدن‌تر را ترویج و گسترش دهیم.

تاریخ بدون انسان معنا ندارد و انسان بدون آموختن، پیشرفتی نگرفته است. سر زندگی و شکوفایی انسان در جهش‌هایی جلوه یافته است که «تغییر» را پذیرفته است و تغییر، انسان را با طبیعت یگانه ساخته است تا با طبیعت واقعی و انسانی خویش خو بگیرد. باشد که اندیشه آزاد در سایه خویش‌داری و رواداری به فرهنگ روزمره ما نفوذ کند و سبب‌ساز توسعه ما به عنوان انسان اثرگذار در جامعه و طبیعت باشد.

محسن بهرامی - اوت ۲۰۱۵

اهمیت زبان فرانسه» توسط شاعر و منتقد معروفی بنام یواخیم دیوله نوشته شد و فرهنگستان فرانسه (Académie française) در سال ۱۶۳۵ در زمان لوئی سیزدهم پایه‌گذاری شد.

در واقع با ایجاد آکادمی فرانسه و تلاش نویسندگان و دانشمندان پایه‌های زبان فرانسه مدرن بیش از پیش تحکیم یافت و محتوی آن غنی‌تر شد و از قرن هفدهم به یک زبان علمی و آموزشی تبدیل گردید.

در سال ۱۶۰۶ با انتشار لغت‌نامه «Trésor de la langue française tant ancienne que moderne» یوسیه Jean Nicot مجموعه‌ای از لغات و عبارات زبان فرانسه در دسترس عموم قرار گرفت و رنه دکارت با انتشار مقاله فلسفی «Le Discours de la méthode» بحث زبان‌شناسی را قوت بخشید. البته هنوز دانش‌آموزان و دانشجویان اکثراً به لاتین تحصیل می‌کردند و گرچه در مدارس زبان فرانسه تدریس می‌شد ولی در زبان شفاهی، دیالکت‌های محلی غالب بودند و پروسه فرانسوی کردن این دیالکت‌ها گاهی با تنش و مقاومت نیز همراه بود. تا اینکه با انقلاب فرانسه، تعداد مدارس و آموزشگاه‌ها افزایش یافت، بعلاوه اینکه ژول فری (وزیر آموزش و پرورش) در سال ۱۸۸۱ قانونی را وضع کرد که طبق آن مدارس به زبان فرانسه برای هر دانش‌آموز اجباری و رایگان شد، اقدامی که پروسه رواج و تحول زبان فرانسه را در سطح ملی تسریع کرد و زبان‌های اقلیت دیگر را به انزوا کشاند.

از طرف دیگر در نتیجه سیاست‌های استعماری فرانسه، زبان فرانسه در آمریکا، آفریقا، پلی‌نزی و حوزه کارائیب گسترش یافت و در اروپای قرن نوزدهم، زبان فرانسه زبان رسمی دیپلماسی و آریستوکراسی شد و تدریس آن در دانشگاه‌های مختلف اروپا رواج یافت، بطوریکه تا جنگ جهانی دوم قراردادهای بین‌المللی به زبان فرانسه نوشته می‌شد و اکثر روشنفکران دنیا تحت تأثیر دست‌آوردهای انقلاب فرانسه و نویسندگان آن از جمله ویکتور هوگو، ژان ژاک روسو، ولتر، آلبرت کامو و سارتر و غیره تلاش کردند که با آشنائی زبان، اعلامیه حقوق بشر به گنجینه غنی ادبیات فرانسه دسترسی پیدا کنند.

حجره و لهجه خود به شکل متفاوتی تلفظ کردند و برخی از حروف صدادار را برای تلفظ مشکل تشخیص دادند و حذف نمودند، همچنین بسیاری از حروف بی‌صدا در کلمات را که تأکید روی آنها کمتر بود از واژه‌ها حذف گردید. این تغییرات اما در نواحی مختلف فرانسه به روش‌های مختلفی صورت گرفت و به لهجه‌های متفاوتی پدید آمد که هنوز هم رایج است.

در ابتدای قرن نهم طایفه‌ای بنام پارسی‌ها در یک دهکده ماهیگیری بنام لوتس (Lutèce) زندگی می‌کردند. این دهکده که در جزیره‌ای میان رودخانه سن قرار داشت در گذر ایام ترقی کرد و به شهر پاریس تبدیل شد. در ابتدا لهجه مردم این دهکده که فرانسویان نام داشت چندان برطرفدار نبود تا اینکه در سال ۹۸۷م کنت پاریس بنام هوگو گاه به عنوان پادشاه، و پاریس به عنوان پایتخت فرانسه انتخاب گردید. از این پس لهجه فرانسویان که در دربار سلطنت بدان صحبت می‌شد اهمیت سیاسی فراوانی پیدا کرد و سرانجام همین لهجه به عنوان زبان استاندارد فرانسه انتخاب گردید.

با توجه به گسترش فرانسه کهن در طول سده‌ها (۱۴-۹م)، ذکر این نکته ضروریست که ادبیات نوشتاری آن روزگار و متون مذهبی و متن مکتوب دادگاهی، تحت نفوذ دستگاه کلیسا هنوز به زبان لاتین نوشته می‌شد. این تفاوت میان زبان نوشتار و گفتار تا دورهٔ رنسانس باقی مانده بود که از آن پس دوران زبان فرانسوی امروزی آغاز گردیده است.

زبان فرانسوی امروز: در سده شانزده میلادی انقلاب فرهنگی بزرگی در سراسر اروپا و به تبع آن در فرانسه رخ داد که به رنسانس معروف است. بدنبال این انقلاب از قدرت عظیم کلیساها کاسته شد و فرهنگ، هنر و صنعت شکوفا گردید و زبان لاتین نیز کم کم از دستگاه رسمی حذف شد. در سال ۱۵۳۹ پادشاه فرانسه که فرانسوا اول نام داشت دستور داد که متون دادگاهی به جای لاتین به زبان فرانسه نگاشته شوند. در همین موقع بود که کشیشی بنام ژان کالون برای اولین بار نوشته مذهبی خود را از لاتین به فرانسه ترجمه نمود و حتی انجیل به زبان فرانسه برگردانده شد. در سال ۱۵۴۹ مقاله بسیار مهمی به عنوان «در دفاع و

نمایشی وحشیانه و غیرانسانی

امسال چند روزی برای گذراندن تعطیلات به اسپانیا مسافرت کردم. به شهر زیبای ولانس. هنگامیکه از فرانسه به خاک اسپانیا وارد می‌شوید تابلو و تصاویر گاوهایی وحشی در میان جاده‌ها بیش از هر چیزی توجه‌تان را جلب می‌کند. هر چقدر به سمت جنوب اسپانیا نزدیک‌تر می‌شویم، تبلیغات نمایش گاوبازی است که به چشم می‌خورد. این نمایش در جنوب اسپانیا علاقمندان بسیار دارد و هرچقدر سطح فرهنگ بخشی از مردم اسپانیا پائین‌تر است، علاقه آنها به این عمل وحشیانه بیشتر می‌باشد. در حال حاضر در شمال اسپانیا گاوبازی ممنوع شده ولی هنوز در بخش مرکزی و جنوبی و مستعمرات آن این بازی نابرابر میان گاوبازان و گاوهایی نری که فرجایی جز مرگ در مسابقه ندارند رایج می‌باشد. در بخشی از جنوب فرانسه هم گاوبازی اجرا می‌گردد ولی مثل اسپانیا طرفدار ندارد. گاوبازی تشریفات خاص خود را دارد و کل مراسم در ۳ مرحله انجام می‌شود. در بخش اول با استفاده از نیزه پشت گردن گاو را مجروح می‌کنند. در مرحله دوم یک گاوباز دیگر وارد میدان می‌شود و گاوباز اولی میدان را ترک می‌کند. در این مرحله گاوباز اصلی به همراه چند نفر دیگر خدنگ‌های خاردار و چوب‌های بلند که سرنیزه خمیده‌ای دارند را به عضلات گردن گاو می‌زنند تا آن عضلات را تضعیف کنند و مرحله آخر حرکتی است که گاوباز یا ماتادور شمشیری را که در میان پارچه قرمزی پنهان کرده از عضله گردن گاو وارد کرده و به قلب او آسیب می‌زند و گاو را می‌کشد. اگر گاوباز با ضربات اول گاو را بکشد هدیه ۲ گوش بریده گاو را می‌گیرد اگر نمایش دلدپذیر نباشد یک گوش را هدیه خواهد گرفت و بعضی مواقع هم مردم اگر راضی نباشند گاوباز بی‌کفایت را هو می‌کنند. در این ورزش یا سنت وحشیانه اگر در ابتدا قلبی در کار نبود اکنون شیوه‌های بسیار ناجوانمردانه‌ای به کار می‌برند تا مبادا نتیجه مسابقه به نفع گاو وحشی تمام شود. در مورد این شیوه ناجوانمردانه، ارنست همینگوی در خاطرات سفرش به اسپانیا توضیحاتی داده: اکنون بعد از بلایایی که بر سر ماتادور آمده بود برای ایمنی ماتادور اصلی سر

هم اکنون با تلاش انجمن فرانکوفونی، اعطای بورس‌ها به دانشجویان کشورهای مختلف و ایجاد کانال فرانسوی زبان (TV5) فرانسه تلاش دارد تا حد ممکن مقام خود را در رقابت با سایر زبان‌های زنده دنیا نگه دارد.

زبان فرانسه در ایران: در ایران زبان فرانسه بعد از انگلیسی دومین زبان محبوب است. زبان فرانسه از عهد صفویه در ایران مورد توجه قرار گرفت. این زبان به ویژه در دوره قاجاریه از طریق ترجمه کتاب‌های درسی دارالفنون که در اصل به فرانسه بودند رونق گرفت. از آنجائیکه محصلین بیشتر به فرانسه اعزام می‌شدند، زبان فرانسه در کشور رایج و با گسترش آن نه تنها آثار نویسندگان فرانسه بلکه آثار ادبی بعضی از دیگر زبان‌های اروپایی نیز به فارسی برگردانده شد.

پس از روی کار آمدن سلسله پهلوی با تأسیس دانشگاه تهران بوسیله فرانسوی‌ها، روند ترجمه نیز شتاب گرفت و تمام حوزه‌های علمی و فنی و ادبی را شامل شد. اعزام دانشجویان به فرانسه و میزان روابط همه‌جانبه با کشورهای خارجی افزایش یافت ولی پس از جنگ جهانی دوم، به ویژه از سال ۱۳۳۲ و تحولات سیاسی و فرهنگی پس از آن (شروع فعال شدن سیاسی امریکا در ایران) زبان انگلیسی اهمیت بیشتری یافت و به مدارس راه یافت.

همچنانکه اشاره شد، در دوره قاجاریه با تحصیلات ایرانی‌ها در فرانسه، بسیاری از واژه‌های فرانسوی از طریق قوانین حقوقی وارد ایران شد و گاهی این کلمات بقدری در زبان فارسی رایج شده‌اند که بسیاری از افراد نمی‌دانند که این واژگان ریشه فرانسوی دارند از آن جمله: دوش، کراوات، مخازه، قامیل، کادو، شوفر، آسانسور، کودتا، رفوزه، پاساژ، مونتاز، املت، کتلت، توالت، آژانس، اورژانس، مانتو، مرسی...

پژوهشی که در سال ۱۹۸۲ انجام گرفته است وام واژه‌های فرانسوی در فارسی را بین سه تا چهار هزار برآورد می‌کند که مسلماً یک تعداد از این واژه‌ها در زبان علمی و حرفه‌ای استفاده می‌شوند که بین مردم عادی کاربرد ندارند مثل اپیدمی (épidémie) و یا اشل (échelle).

رسول

جنبش خزینه

«خزینه» حوضچه‌ای در حمام بود که مردم خودشان را در آن می‌شستند و آب می‌کشیدند و غسل می‌کردند. البته آب خزینه‌ها معمولاً کثیف بود و به راحتی می‌توان تصور کرد چنین حوضچه‌ای منبع پخش انواع و اقسام میکروب‌ها و شیوع بیماری‌ها به همه شهر بود. بخصوص انواع بیماری‌های پوستی مانند تراخم و کچلی و بیماری‌های قارچی و آبله که در شهرها بیداد می‌کرد. معمولاً حمامی‌ها بین دو نوبت مردانه و زنانه هم چوب درخت زالزالک را در خزینه می‌گرداندند و مو و چرک و کف صابون را جمع می‌کردند و مقداری آهک هم درون آب می‌ریختند بلکه از آلودگی آن کمی کاسته شود. از طرفی حکومت آن زمان می‌دید نیروی کار در مملکت به علت بیماری و مرگ عملاً در حال کاسته شدن است. پس از پیگیری متوجه شد که یکی از علل اصلی مرگ و میر مردم استفاده از خزینه‌هاست. تا اینکه به فرمان حکومت رسماً استفاده از خزینه در حمام‌ها ممنوع اعلام شد.

اما داستان به اینجا پایان نیافت. بعد از بسته شدن خزینه‌ها اعتراض برخی علما و روحانیون بخصوص روحانیت خراسان بلند شد. آنها حزبی به نام حزب خزینه تأسیس کردند و استفاده از دوش به جای خزینه را از مظاهر غرب‌گرایی اعلام کردند. این علمای معظم تنها آب خزینه را پاک و به اصطلاح «کر» می‌دانستند و هرچه غیر از آن را، ناپاک و نجس اعلام کردند و فتوا دادند که منع خزینه «غیرشرعی» است و یا آبی که از شیر آب می‌ریزد نمی‌توان غسل کرد.

بنابراین ممنوع کردن خزینه «عمل خلاف شرع» اعلام شد. آنها آب «کر» را آبی می‌دانستند که در سه و نیم وجب در سه و نیم وجب در سه و نیم وجب باشد. هر چند که در باره اندازه وجب توضیح ندادند. در چنین آبی می‌توان وضو گرفت و غسل کرد ولو در آن حیوانی یا انسانی ادرار کرده باشد. به شرط آنکه عین نجاست در آن دیده نشود و پس از ادرار، آب از خزینه سرریز شود.

بنابراین موضوع خزینه تبدیل شد به یکی از کشاکش‌های تاریخی بین برخی روحانیون و افرادی که میل به مدرن شدن جامعه داشتند و

شاخ گاو را می‌بردند و بعد رنده و سوهان می‌زدندشان جوری که شاخ واقعی به نظر می‌آمد. اما حالا دیگر حساسیت و آسیب‌پذیری سر شاخ‌ها به قدر ناخنی بود که تا دم گوشت کوتاهش کرده باشند و اگر موفق می‌شدند کاری کنند که گاو شاخ‌هایش را بکوبد به تخته‌های دور میدان، شاخ‌ها چنان ناسور می‌شد که حیوان دیگر حواش را جمع می‌کرد به چیز دیگری نزدشان. پوشش کرباسی محافظی که آن وقت‌ها زره اسب می‌کردند همین تأثیر را داشت.

قد شاخ که کوتاه می‌شد گاو برآوردش از فاصله را هم از دست می‌داد و مانادور دیگر خیلی کم‌تر در خطر برخورد بود. گاو در مزرعه پاد می‌گیرد حین یکی به دوها و دعوهای جدی با دیگر گاوان از شاخ‌هایش استفاده کند و هر سال در کار با شاخ آگاه‌تر و قابل‌تر می‌شود. اما کارچاق‌کن‌ها و مانادورهایی که ستاره نیستند سعی می‌کنند پرورش دهندگان گاو‌ها را سمت آنچه که به آن می‌گویند نیمچه‌گاو و یا گاوپه سوق دهند، گاوی بندرت بالاتر از ۳ ساله که خوب بلد نیست از شاخ‌هایش استفاده کند.

برای آنکه گاو پاهایش خیلی قوت نگیرد و در برابر پارچه سرخ گاوباز بدقلقی نکند نباید پی آب خیلی از چراگاهش دور بشود. برای اینکه به وزن مورد نیاز برسد به او غله می‌خوراند تا شبیه گاو شود و ورزش به اندازه گاو باشد و سریع قد و قامت گاو را بیابد اما حقیقت حاصل فقط یک نیمچه‌گاو است و این صدمه‌ها شل و رام‌پذیرش می‌کند و اگر مانادور خیلی با ملایمتی طرفش نشود سر آخر قطعاً حیوانی عاجز و درمانده است. این اشاره کوچکی بود از شیوه کارچاق‌کن‌های بی‌وجدان برای گاوبازی. گاوهای جوان با غله پروار می‌گردند تا شمایل یک گاو وحشی را داشته باشند.

جنبش‌های مختلفی برای منع گاوبازی به راه افتاده ولی پول سرشار از این نمایش و جلب توریست‌هایی که به اسپانیا برای گاوبازی می‌روند، متأسفانه راه به جایی نبرده. در آرزوی روزی که این بازی در تمام دنیا ممنوع شود. موفق و پیروز باشید.

داود

دعوت به مجمع عمومی فوق العاده انجمن تاکسیران

از کلیه اعضای انجمن دعوت می‌کنیم که در جلسه عمومی فوق‌العاده انجمن که در ماه سپتامبر برگزار می‌گردد شرکت فعالانه نمایند.

زمان: دوشنبه ۷ ماه سپتامبر

مکان: Restaurant K'SI

ساعت شروع جلسه: ۱۹:۳۰

دستور جلسه:

۱- سخن هیئت مدیره

۲- بحث و بررسی پیرامون تفسیر و تکمیل و اضافه نمودن مواردی به آئین نامه داخلی انجمن به شرح زیر:

- حداکثر مبلغ وام برای هر عضو انجمن معادل دو برابر ودیعه متقاضی وام می‌باشد.

- حداکثر مبلغ وام اضطراری برای هر عضو انجمن معادل ودیعه متقاضی وام می‌باشد.

- برای همیاری و شرکت در مخارج سالن، برای برگزاری جلسات عمومی انجمن، حق عضویت اعضا به مبلغ ۱۰۰ یورو در سال افزایش پیدا می‌کند. در مقابل اعضایی که در جلسات عمومی انجمن شرکت می‌کنند و هزینه شام می‌پردازند از تخفیف ۳ یورویی در هر جلسه برخوردار هستند.

- در مورد رأی گیری، هر عضو می‌تواند وکیل ۲ عضو دیگر باشد و باید به اطلاع هیئت مدیره رسیده باشد.

- مسئولین اداره مجمع عمومی یک ماه قبل از تشکیل مجمع، توسط اعضای انجمن و با نظارت هیئت مدیره انجمن انتخاب می‌شوند.

- قبول یا رد عضویت افرادی که دارای شرایط مخصوصی هستند و خارج از شرایط مندرجه در اساسنامه انجمن می‌باشند، فقط در مجمع عمومی فوق‌العاده قابل اجرا می‌باشد.

- استقلال هیئت تحریریه ماهنامه انجمن از هیئت مدیره انجمن.

حضور فعال شما به غنی کردن جلسه مجمع عمومی فوق‌العاده می‌افزاید.

موفق و پیروز باشید

هیئت مدیره انجمن تاکسیران

جنگی بر علیه «دوش حمام» آغاز شد. جنبش خزینه و مخالفت‌هایی پیرامون آن شکل گرفت و برخی مؤمنین و متدینین هم تا سال‌ها پنهانی از خزینه استفاده می‌کردند و نقشه می‌ریختند که چگونه نیمه‌شب‌ها و بدور از چشم پاسبان‌ها و با چرب کردن سیبیل حمامی خود را به خزینه برسانند. تا کم کم به زور و به مرور زمان مردم به محاسن دوش پی بردند. بعضی علما هم بالاخره فتوا دادند که دوش در حمام عیبی ندارد به شرط آنکه بعد از آن در خزینه غسل کنند! بعدها فعالان جنبش خزینه فتوا دادند که می‌شود زیر دوش بجای غسل ارتماسی، غسل تربیعی انجام داد.

مظفر ادب

XXXXXXXXXX

آگهی تسلیت

آقای یوسف اردلان

درگذشت برادر گرامیتان را به شما تسلیت عرض می‌کنیم. آرزوی سلامتی و موفقیت برای شما و خانواده محترمتان داریم.

انجمن تاکسیران

آگهی تسلیت

آقای یعقوب موسوی

درگذشت پدر گرامیتان را به شما تسلیت عرض می‌کنیم. آرزوی سلامتی و موفقیت برای شما و خانواده محترمتان داریم.

انجمن تاکسیران

دوستان و همکاران محترم برای دریافت اطلاعات در رابطه با حرفه تاکسی و ماهنامه انجمن تاکسیران می‌توانید به سایت زیر مراجعه کنید:

<http://Inega.free.fr>

اطلاعه

جلسه عمومی انجمن تاکسیران، اولین دوشنبه هر ماه ساعت ۱۹:۰۰ در رستوران K'SI برگزار می‌گردد.

59, bd Paul Vaillant Couturier

94200 Ivry-sur-Seine

حضور در جلسه عمومی انجمن تاکسیران، برای کلیه همکاران (عضو و غیر عضو) آزاد می‌باشد.